

Omówienie programów

https://github.com/jstefaniak99/Lab1_Wzorce

Lab1 – naiwna metoda wyszukiwania

Pierwszy program implementuje naiwną metodę wyszukiwania wzorca w tekście. Metoda przeszukuje tekst w poszukiwaniu wszystkich ciągów we wzorcu.

```
3  def naive_method(text, pattern):
4      n = len(text)
5      m = len(pattern)
6      result = []
7      for i in range(n - m + 1):
8          match = True
9          for j in range(m):
10             if text[i + j] != pattern[j]:
11                 match = False
12                 break
13             if match:
14                 result.append(i)
15
16     return result
```

Algorytm iteruje po każdej pozycji w tekście, gdzie wzorec może się pojawić. Dla każdej pozycji sprawdza, czy wzorec pasuje do fragmentu tekstu rozpoczynającego się w danej pozycji. Jeżeli wzorec pasuje, wynik dodawany jest do „result”

```
18  text = "ababcabababc"
19  pattern = "abc"
20
21  start = time.time()
22  naive_result = naive_method(text, pattern)
23  end = time.time()
24
25  execution_time = end - start
26  print("Naiwne wyszukiwanie:", naive_result)
27  print(f"Czas wykonania: {execution_time:.6f} sekund")
```

Na samym końcu wypisuje wynik użytkownikowi, przy jednoczesnym sprawdzaniu, jak długo się wykonywał.

```
Naiwne wyszukiwanie: [7, 36]
Czas wykonania: 0.00000000 sekund
```

Jeżeli chodzi o zalety to algorytm jest łatwy do zrozumienia jak i zaimplementowania, może być używany do wyszukiwania wzorca w jakimś ciągu znaków, bez konieczności dodatkowych założeń

Natomiast jeżeli chodzi o wadę to złożoność czasowa O może być nieakceptowalna dla dużych tekstów i wzorców. Algorytm jest szczególnie nieefektywny, gdy długość wzorca m jest zbliżona do długości tekstu n .

Lab1_2 – Algorytm Boyera-Moore

Program implementuje algorytm Boyer-Moore do wyszukiwania wzorca w tekście. Algorytm ten jest bardziej wydajny niż naiwny algorytm wyszukiwania, zwłaszcza w przypadku długich tekstów i wzorców, dzięki wykorzystaniu dwóch heurystyk: złego znaku i dobrego sufiksu.

```
3 def bad_character(pattern):
4     # Tworzymy tablicę o rozmiarze 256 (dla wszystkich możliwych znaków ASCII)
5     bad_char = [-1] * 256
6
7     # Wypełniamy tablicę indeksami ostatnich wystąpień znaków we wzorcu
8     for i in range(len(pattern)):
9         bad_char[ord(pattern[i])] = i
10    print("Podgląd jak wygląda wywołanie funkcji bad_character")
11    print(bad_char)
12    return bad_char
```

Tworzy tablicę „bad_char” z wartościami -1, oznaczającymi brak wystąpień znaku i wypełnia tablicę „bad_char” indeksami ostatnich wystąpień znaków we wzorcu.

Podsumowanie:

Pomimo większej złożoności implementacji, algorytm Algorytm Boyera-Moore w praktyce często przewyższa proste algorytmy wyszukiwania wzorów np. wyżej zaprezentowany algorytm naiwny. Dzięki temu, algorytm Boyera-Moore, lepiej odnajduje się w pracy, gdzie musimy wyszukiwać wzorce na dużych zbiorach danych